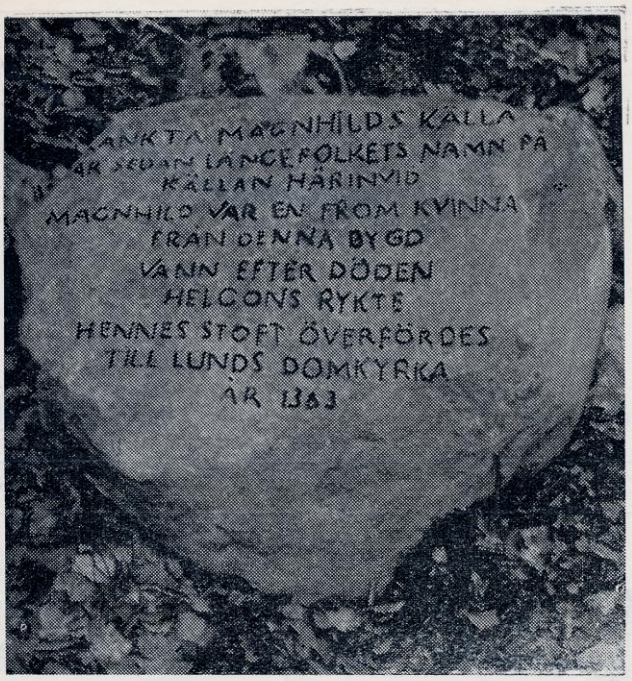

Vid S:ta Magnhilds källa

I pergamenten och legenderna
bevaras ännu namnet på den fromma:
Guds dotter med de helga händerna,
i Herrens örtagård en pingstens blomma.

Från Benarps hall hon kom i byarna
och nödgade de sörjande att skåda
mot glädjens rike bortom skyarna
där bara Gud och kärleken får råda.

Vid plågans läger stod hon bidande
och sökte efter ord som kunde hela.
Hon sade: — Se! All världens lidande
har Frälsermannen kommit för att dela.

Hon bad för de betryckta själarna,
för ondskans offerlamm i slott och koja.
Välsignad gick hon ibland trälarna
och löste fångarna från deras boja.

Då mjuknade de hårda viljorna,
då smälte isarna i frusna drömmar
och själen blev som en av liljorna
när pingstens ande genom världen strömmar.

— Nu öppnas knopparna, nu ryker enarna
och alla vårens underverk får gälla.
I Hästängs vångar blommar stenarna
och himlen ler i Sankta Magnhilds källa.

Var stilla, vandrare, och lyss till hälsningen
så klar och tidlös som en källas flöde:
i bävande små hjärterum bor frälsningen,
din vandrings mål och svaret på ditt öde.

Nils Ludvig.